

Sygn. akt: I C 1331/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Sarzyńska
Protokolant:	Barbara Kozieł

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. J.**

przeciwko **(...) S.A. w Ł.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki M. J. kwotę 9856,77 zł (dziewięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt siedem groszy) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 14 marca 2013 roku do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki M. J. kwotę 495 zł (czteryście dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Ustala, że koszty postępowania stron znoszą się w pozostałym zakresie.

V. Nakazuje pobrać od powódki M. J. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 432 zł (czteryście trzydzieści dwa złote) tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

VI. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 468 zł (czteryście sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

Sygn. akt IC 1331/14

UZASADNIENIE

Powódka pozwem dochodziła od pozwanego zapłaty kwoty 19.028,25zł z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia 14 marca 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powódka wskazała, iż w dniu 8 lutego 2013r. samochód powódki uległ uszkodzeniu wskutek zachowania kierowcy posiadającego polisę ubezpieczenia OC w pozwanym (...). Pozwany nie kwestionował swojej

odpowiedzialności za szkodę i przyznał powódce kwotę 11.042,95zł tytułem odszkodowania, wyliczonego na podstawie kosztorysu sporządzonego wg programu E..

Powódka nie zgodziła się z wyliczeniem pozwanego albowiem z opinii niezależnego rzeczoznawcy wynikało, że szkoda powódki wynosi 29.513,70zł. Ponadto powódka poniosła koszty dwukrotnego demontażu części samochodu celem ustalenia wysokości szkody, w kwocie łącznie 557,50zł. Razem szkoda poniesiona przez powódkę wynosi 30.071,20zł.

Powódka wzywała pozwanego do zapłaty. Wezwania okazały się nieskuteczne.

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany w uzasadnieniu wskazał, iż bezsporne pomiędzy stronami jest zarówno to, że doszło do zdarzenia komunikacyjnego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd powódki jak i co do zasady odpowiedzialność pozwanego. Sporna pomiędzy stronami pozostaje wysokość wyrządzonej powódce szkody. Pozwany wskazał, iż prawidłowo ustalił wartość szkody. Zakwestionował rzetelność wyliczeń przedstawionych przez powódkę. Wskazał, iż powódka do wyliczenia wysokości szkody przyjęła możliwie najdroższe części zamienne.

Pozwany zakwestionował również żądanie pozwu w przedmiocie odsetek za zwłokę liczonych od dnia 14 marca 2013r. Wskazał, iż powódka dopiero pismem z dnia 14 czerwca 2013r. poinformowała pozwanego o swoim dodatkowym roszczeniu. Pismo to pozwany otrzymał w dniu 21 czerwca 2013r. Oznacza to, iż trzydziestodniowy termin do spełnienia świadczenia minął z dniem 21 lipca 2013r.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 lutego 2013r. doszło do kolizji, pomiędzy stanowiącym własność powódki pojazdem osobowym marki B. nr rej. (...) a pojazdem ubezpieczonym z tytułu OC w pozwanym (...).

Dowód: bezsporne,

akta szkody(...) na płycie CD,

W wyniku kolizji licznym uszkodzeniom uległ pojazd powódki. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 14 lutego 2013r.

Dowód: bezsporne, a nadto

zgłoszenie szkody komunikacyjnej (akta szkody),

potwierdzenie sprawcy wypadku (akta szkody),

Na podstawie dokonanej przez pozwanego oceny technicznej pojazdu ustalił on, iż koszty naprawy pojazdu powódki wynoszą brutto 11.042,95zł. Taka też kwota została tytułem odszkodowania wypłacona powódce.

Dowód: bezsporne,

kosztorys (...) k. 54-60,

decyzja wypłaty odszkodowania k. 9

Powódka nie zgodziła się z wysokością odszkodowania. Zleciła rzeczoznawcy z zakresu techniki samochodowej Z. N. sporządzenie oceny uszkodzeń oraz kosztorysu napraw koniecznych. Rzeczoznawca w kalkulacji wskazał, iż koszt naprawy pojazdu wraz z podatkiem VAT wynosi 29.513,70zł.

Powódka poniosła koszt holowania oraz usługi motoryzacyjnej w łącznej wysokości 557,50zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...)k. 10-17,

paragony k.18

Powódka poprzez swojego pełnomocnika wezwała pozwanego do zapłaty różnicy pomiędzy kosztem naprawy wyliczonym przez rzeczoznawcę Z. N. i odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego. Dodatkowo powódka zażądała zwrotu kosztów poniesionych na usługi motoryzacyjne i holowanie auta. Pozwany nie uwzględnił żądania powódki i podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w decyzji o wypłacie odszkodowania. W wyniku dalszej korespondencji pozwany zaproponował ugodę na podstawie której strony miały zgodnie określić wysokość szkody na kwotę 18.000zł, konsekwencją czego miała być dopłata przez pozwanego na rzecz powódki kwoty 6.957,05zł. Powódka nie była zainteresowana zaproponowaną ugodą.

Dowód: pismo z dnia 14 czerwca 2013r. k. 18-21,,

pismo z dnia 3 lipca 2013r., k.22,

pismo z dnia 8 lipca 2013r. k.23,

pismo z dnia 5 września 2013r. k.24,

projekt ugody k.25,

pismo z dnia 26 września 2013r. k. 26

Powołany w toku postępowania biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej Z. K. sporządził opinię, w której wskazał, iż koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych wyniósłby kwotę 27.894,99zł brutto, zaś przy użyciu części zamiennych o porównywalnej jakości wykonania spełniających kryteria jakościowe wyniósłby 20.342,22zł.

Dowód: opinia techniczna biegłego sądowego k.94-136,

opinia techniczna dodatkowa k.164-169

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w części uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz.U.2013.392), poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń, przy czym ubezpieczyciel odpowiada w takim wypadku za sprawcę szkody w granicach jego odpowiedzialności.

Przez umowę ubezpieczenia majątkowego zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie, w szczególności polegające na zapłacie określonego odszkodowania w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 k.c). Stosownie zaś do art. 9 ust 1 powołanej wyżej ustawy, umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Stosowanie do przepisu art. 34 ust. 1 cytowanej ustawy z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierowca pojazdu mechanicznego są zobowiązani - na podstawie prawa - do odszkodowania za

wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

W przedmiotowym stanie faktycznym niespornym było, że pozwany odpowiada za szkodę na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zawartej z właścicielem pojazdu, ponoszącym odpowiedzialność za szkodę na mieniu powódki. Wyrazem powyższego była dobrowolna wypłata przez pozwanego odszkodowania w kwocie 11.042,95zł. Wbrew jednak stanowisku pozwanego, wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota nie zaspokaja w pełni roszczenia powódki, jak bowiem wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, w szczególności dowód z opinii biegłego sądowego, koszty naprawy pojazdu powódki są wyższe aniżeli wyliczył to pozwany.

Zakres odpowiedzialności pozwanego określa art. 361 k.c. zgodnie z którym w granicach odpowiedzialności odszkodowawczej za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz utracone korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Stosownie zaś do przepisu art. 363§1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Wskutek kolizji drogowej, do której doszło w dniu 8 lutego 2013r. uszkodzeniu uległ samochód, stanowiący własność powódki. Poza sporem pozostaje okoliczność, że uszkodzony pojazd można naprawić, zatem odszkodowanie, należne powódce, powinno stanowić kwotę pozwalającą na pokrycie kosztów naprawy samochodu. Pomiędzy stronami nie było sporu co do zakresu uszkodzeń. Sporny był sposób ustalenia wysokości szkody w szczególności to, czy do jej ustalenia powinna być brana pod uwagę cena elementów oryginalnych czy zamiennych. Sąd orzekający prezentuje tu pogląd, iż nawet jeżeli możliwe jest zastosowanie części zamiennych, pozwany nie może narzucić powodowi ich zastosowania. Części zamienne mogą być uwzględnione przy ustalaniu wysokości wyrządzonej szkody wyłącznie wtedy, jeżeli ich zastosowanie nie doprowadzi o naruszenia uzasadnionego interesu poszkodowanego. Jeżeli części alternatywne są gorszej jakości niż oryginalne, są mniej dopasowane do pozostałych oryginalnych elementów pojazdu ubezpieczyciel nie może, zdaniem Sądu, zmusić poszkodowanego do ich użycia i, w takiej sytuacji, ich wartość nie powinna stanowić podstawy do szacowania szkody. Jeżeli jednak części zamienne nie ustępują jakości części oryginalnych, są produkowane na tych samych liniach produkcyjnych a od oryginalnych różnią się wyłącznie brakiem logo producenta, to przyjęcie takich części jako właściwych do usunięcia szkody, jest zdaniem Sądu dopuszczalne i ekonomicznie uzasadnione. W niniejszym stanie faktycznym samochód powódki w chwili zdarzenia miał 9 lat. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż elementy uszkodzone w wyniku wypadku z dnia 8 lutego 2013r. były oryginalne. Biorąc jednak pod uwagę wiek pojazdu oraz fakt, iż biegły sądowy jednoznacznie stwierdził, że do naprawy samochodu powódki możliwe jest zastosowanie części zamiennych odpowiadających jakością częściom oryginalnym, wyprodukowanych na oryginalnych liniach produkcyjnych i różniących się od części oryginalnych tym, że nie posiadają logo producenta, przyjęcie ceny tych właśnie części do ustalenia wysokości szkody, jest w pełni uzasadnione. Zgodnie z treścią art. 361 kc Sąd winien ustalić wysokość odszkodowania uwzględniając celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki. W niniejszym stanie faktycznym, przyjęcie do ustalenia wysokości szkody cen części oryginalnych prowadziłoby do wzrostu wysokości szkody o kwotę ponad 7 tysięcy złotych. Zdaniem Sądu, prowadziłoby to do nadmiernego obciążenia pozwanego, nieznajdującego uzasadnienia w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu powódka dostatecznie wykazała dowodowo, iż wysokość poniesionej przez nią szkody jest wyższa niż wyliczona przez pozwanego, aczkolwiek zebrany w postępowaniu materiał dowodowy dowiódł, iż nie jest ona tak wysoka, jak twierdziła powódka.

W tym miejscu Sąd pragnie wskazać, że w pełni zaaprobował ustalenia biegłego poczynione w sprawie w przedłożonej opinii pisemnej oraz opinii uzupełniającej. Opinia została sporządzona profesjonalnie, ze wskazaniem podstaw przeprowadzonych ustaleń i logicznych wniosków końcowych. Sąd orzekając oparł się także na dowodach z dokumentów prywatnych złożonych przez strony do akt, które nie były kwestionowane przez strony a także nie budziły zastrzeżeń Sądu. Sąd uwzględnił także opinię prywatną sporządzoną na zlecenie powódki przez rzeczoznawcę Z. N., z zastrzeżeniem iż stanowi ona wyłącznie pogląd jej autora.

Kierując się przytoczonymi wyżej względami, wysokość ostatecznie poniesionej przez powódkę szkody określić należało na kwotę 20.342,22 złotych brutto, powiększoną o kwotę 557,50zł poniesionych przez powódkę kosztów w związku z usługami motoryzacyjnymi i holowaniem. Powódka dochodziła zapłaty kwoty 19.028,25zł, uwzględniając odszkodowanie dotychczas wypłacone przez pozwanego w kwocie 11.042,95zł. W świetle powyższego Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 9.856,77zł a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

W zakresie odsetek Sąd uwzględnił stanowisko pozwanej. Stosownie do treści art. 817 kc zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu, licząc, od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a w każdym razie nie później niż w ciągu 14 dni od wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności.

W przedmiotowej sprawie zgłoszenie szkody pozwanemu nastąpiło w dniu 14 lutego 2013 roku, termin wypłaty odszkodowania upłynął zatem z dniem 13 marca 2013 roku. Powódka dochodziła pozwem zasądzenia odsetek od dnia 14 marca 2013r. i Sąd żądanie to uwzględnił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając je proporcjonalnie pomiędzy stronami.

Zarządzenia:

1. Odnotować.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.

Dnia 1 lutego 2016r. SSR Magdalena Sarzyńska